

ممنوعیت استخدام رسمی، ریشه بحران صندوق بازشتگی کشوری/ ورودی صندوق برای نیروهای قراردادی باز شود

شناسه خبر : ۱۲۴۶۲۴ پنجشنبه ۹ آذر ۱۴۰۲ - ۱۰:۴۸

شفاف ساختن رابطه میان دولت و صندوق‌ها و تضمین استقلال آنها امری ضروری در مدیریت صندوق‌های بازشتگی محسوب می‌شود، متأسفانه نظام تنظیم‌گری در مورد صندوق‌های بیمه‌ای و بازشتگی وجود ندارد.

به گزارش خبرنگار اقتصادی موج خبر، در نشست علمی - تخصصی با عنوان "نظام بازشتگی کشور؛ چالش‌ها و توصیه‌های سیاستی"، علی حیدری؛ رئیس کارگروه رفاه و تأمین اجتماعی دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام به‌عنوان مدیر علمی نشست و اکرم خلیلی؛ معاون برنامه‌ریزی امور سلامت و رفاه اجتماعی سازمان برنامه‌بودجه کشور نرگس اکبرپور؛ عضو هیئت علمی پژوهشکده اقتصاد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی و رضا فیضی نژاد، معاون

فنی و امور بیمه‌ای صندوق بازنشستگی کشوری به‌عنوان سخنرانان در این نشست به ایراد نقطه‌نظرات خود پرداختند.

در آغاز نشست، علی حیدری؛ رئیس کارگروه رفاه و تأمین اجتماعی دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام به‌عنوان مدیر علمی نشست، ضمن اشاره به مسئله صندوق‌های بازنشستگی کشوری به‌عنوان ابرچالش برنامه ششم توسعه، گفت: برای این که ما بتوانیم چالش‌های موجود در بحث بیمه و صندوق‌های بازنشستگی را حل کنیم باید ابتدا یک عارضه‌یابی صحیح از آنها داشته باشیم.

وی ادامه داد: صندوق‌های بازنشستگی انواع مختلفی دارند که یک نمونه از دسته‌بندی صندوق‌ها، تقسیم آنها به صندوق‌های بازنشستگی بسته، مثل صندوق بازنشستگی نیروهای مسلح و صندوق کانون وکلا و... و دیگری صندوق بازنشستگی باز مثل صندوق تأمین اجتماعی است.

علی حیدری در ادامه افزود: متأسفانه در کشور ما نظام تنظیم‌گری در مورد صندوق‌های بیمه‌ای و بازنشستگی وجود ندارد و به دلیل عدم وجود تنظیم‌گری، با توجه با ماهیت صندوق‌ها اصلاحات پارامتری و اختیاری صورت می‌گیرد که نتیجه آن موج شدید تقاضای بازنشستگی و ریزش افراد بیمه شده در دستگاه‌های مختلف را به دنبال دارد.

در ادامه نشست، اکرم خلیلی؛ معاون برنامه‌ریزی امور سلامت و رفاه اجتماعی سازمان برنامه‌بودجه کشور، گفت: صندوق‌های بازنشستگی یک نهاد مالی هستند که در فضای اجتماعی معنا دارند و اگر تمام شرایط مهیا باشد، ولی انگیزه کافی در افراد برای بیمه‌شدن وجود نداشته باشد، فرد خود را بیمه نخواهد کرد. اما اگر بازار اشتغال و شرایط اقتصادی مناسب باشد افراد بیشتری در سیستم بیمه‌ها قرار می‌گیرند و در نتیجه منابع افزایش پیدا خواهد کرد.

وی در ادامه گفت: صندوق‌های بازنشستگی دچار نوعی ناترازی شده‌اند. از جمله دلایل این ناترازی‌ها مواردی همچون استقرار نظام تأمین اجتماعی به‌صورت جامع و یکپارچه، کسری نقدینگی ناشی از عدم تعادل در مصارف و منابع، وابستگی به بودجه عمومی، کاهش نسبت پشتیبانی در صندوق‌های بازنشستگی، وجود سن بازنشستگی پایین و امید به زندگی بالا در کشور، افزایش تعداد مستمری‌بگیران صندوق‌های کشوری و در مقابل کاهش بیمه‌پردازان به صندوق‌های کشوری، افزایش بازنشستگی‌های کمتر از 30 سال سابقه در سازمان بیمه تأمین اجتماعی، شکاف موجود در مصارف و منابع تأمین اجتماعی، شکاف در مصارف و منابع صندوق لشگری، بار مالی ناشی از قوانین تعهدآور در سازمان تأمین اجتماعی را شامل می‌شود. از مواردی چون طراحی سازوکار لازم به منظور کاهش وابستگی صندوق‌های بازنشستگی به منابع عمومی، اصلاحات پارامتریک (سن، سابقه، روش محاسبه مستمری و بازنشستگی)، ساماندهی معافیت‌های بیمه‌ای، پوشش بیمه اجتماعی کارفرمایان، پوشش بیمه اجتماعی بازنشستگی شاغلین در سکوها مجازی، تدوین ضوابط حاکمیت

شرکتی صندوقها و خروج از بنگاهداری صندوقها را از جمله راهکارهای خروج از ناترازی صندوق های بازنشستگی یاد کرد.

در ادامه این نشست، نرگس اکبرپور؛ عضو هیئت علمی پژوهشکده اقتصاد پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی، ضمن اشاره به مفهوم تأمین اجتماعی، گفت: بر اساس مقاوله نامه شماره 102 سازمان بین المللی کار (ILO) مصوب سال 1952، تأمین اجتماعی به منزله حمایتی است که جامعه در قبال پریشانی های اجتماعی و اقتصادی پدیدآمده به واسطه قطع یا کاهش شدید درآمد افراد بر اثر بیکاری، بیماری، بارداری، از کارافتادگی، سالمندی، فوت و همچنین افزایش هزینه های درمان و نگهداری خانوار به اعضای خود ارائه می دهد.

اکبرپور در ادامه از مواردی نظیر، مراقبت های درمان، مزایای از کارافتادگی، مزایای دوران سالمندی، مزایای خانوادگی، پوشش هزینه ای در قبال آسیب های شغلی، مزایای زمان بیکاری، مزایای بیماری و مزایای دوران بارداری و زایمان از نمونه حداقل استانداردهای تأمین اجتماعی یاد کرد که برای رسیدن به آنها به ابزاری از قبیل بیمه های تأمین اجتماعی، مزایای اجتماعی همگانی، مساعدت های مالی و مزایای مکمل به صورت طرح های خصوصی نیاز هست که تنها مورد بیمه تأمین اجتماعی آن در کشور ما عمومیت دارد.

عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی در مورد وضعیت صندوق های بازنشستگی در ایران گفت: نظام مزایای بازنشستگی ایران یک سیستم PAVG با مزایای تعریف شده (DB) است. در ساختار نظام صندوق های بازنشستگی ایران شورای عالی رفاه و تأمین اجتماعی عالی ترین مرجع سیاست گذاری در حوزه رفاه و تأمین اجتماعی است که رئیس جمهور (به عنوان رئیس شورای عالی)، رئیس سازمان برنامه و بودجه، هشت وزیر، سه نماینده مجلس شورای اسلامی در آن حضور دارند.

وی در ادامه از مواردی چون عدم پوشش حجم گسترده ای از شاغلین در بخش غیررسمی، عدم کفایت مستمری ها، ناپایداری مالی، مراقبت های درمان و کاستی های ساختار حکمرانی و مدیریت به عنوان مثال عدم تفکیک شاخه های مختلف بیمه های اجتماعی شامل حساب های مزایای بلندمدت با مزایای کوتاه مدت و... را از جمله مسائل مهم صندوق های بازنشستگی ایران یاد کرد و ادامه داد: علاوه بر این موارد در جهان چالش هایی نظیر، تحولات جمعیتی و افزایش امید به زندگی، کاهش مرگ و میر، کاهش زاد و ولد و بنابراین سالمندی جمعیت مواجه هستیم که با این اوصاف طراحی نظام بهینه بازنشستگی و اصلاح نظام کنونی امری ضروری خواهد بود.

اکبرپور در ادامه ضمن اشاره به ناپایداری صندوق های بازنشستگی، عواملی چون مداخلات بالادستی بدون توجه به امور

بیمه‌ای، تحولات بازار کار در قالب گسترش اقتصاد الکترونیک و بخش غیررسمی، وجود رکود تورمی در اقتصاد کلان، عوامل پارامتریک مربوط به طرح بازنشستگی، نحوه تعامل دولت با صندوق‌ها و نبود چهارچوب تخصصی و مستقل برای نظارت و تنظیم‌گری را از عوامل ناپایداری صندوق‌های بازنشستگی دانست.

وی در انتهای سخنان خود در ارائه راهکارهای پیشنهادی به بیان اصلاحات کوتاه‌مدت و بلندمدت پرداخت و گفت: مواردی از قبیل افزایش سن بازنشستگی متناسب با افزایش امید به زندگی، اصلاح قوانین مربوط به مشاغل سخت و زیان‌آور، تعیین سطح حداقل مستمری تضمین شده، محدود ساختن بازنشستگی پیش از موعد و تعیین جریمه برای هر ماه، کاهش نرخ تعلق‌پذیری مستمری‌ها، افزایش حداقل سابقه دریافت مستمری و تعدیل مستمری‌ها متناسب با نرخ تورم را از جمله اصلاحات کوتاه‌مدت و همچنین مواردی نظیر اتخاذ یک سیاست سرمایه‌گذاری مشخص و شفاف در صندوق‌های بازنشستگی، ایجاد امکان بازنشستگی تدریجی با کاهش ساعات، شفاف ساختن رابطه میان دولت و صندوق‌ها و تضمین استقلال آنها، ایجاد مکانیزمی مشخص برای پرداخت بدهی‌های دولت، ایجاد انعطاف‌پذیری در طرح‌های مربوط به شاغلین بخش غیررسمی، تشکیل صندوق clear به منظور تسهیل انتقال حق بیمه و سوابق بین صندوق‌ها، ایجاد نهاد ناظر مستقل و تخصصی برای صندوق‌های بازنشستگی کشور و ایجاد نظام تأمین اجتماعی چندلایه برای ایجاد پوشش همگانی بر اساس سطوح مختلف دستمزدها را به عنوان اصلاحات بلندمدت بیان کرد.

ریشه بحران صندوق بازنشستگی کشوری ممنوعیت استخدام‌های رسمی دولتی بود

در ادامه نشست، رضا فیضی نژاد، معاون فنی و امور بیمه‌ای صندوق بازنشستگی کشوری، در ابتدای سخنان خود گفت: سخنان من نظرات کارشناسی و تخصصی از جانب شخص خودم و نه از طرف صندوق بازنشستگی کشوری است. صندوق بازنشستگی که از تیرماه 1380 تأسیس شد و هدف آن اعطای خدمات بازنشستگی به کارکنان رسمی دولت است، اما با محدود و ممنوع کردن استخدام‌های رسمی، ورودی این صندوق‌ها بسته می‌شود و در نتیجه منابع مالی برای تأمین هزینه‌های بازنشستگی کاهش یافته و وابستگی به دولت برای تأمین منابع مالی افزایش پیدا می‌کند و همچنین تصویب قانون بازنشستگی زودرس نیز موجب تشدید چالش فوق می‌شود.

در برنامه هفتم توسعه ورودی صندوق بازنشستگی برای نیروهای پیمانی و قراردادی باز شود

رضا فیضی نژاد ادامه داد: تا زمانی که نگاه بیمه‌ای به جای نگاه حمایتی به صندوق‌های بیمه‌ای نهادینه نشود اصلاحی در نظام صندوق‌های بیمه‌ای و بازنشستگی صورت نخواهد گرفت. اگر ما به دنبال ثبات و پایداری در صندوق‌های بازنشستگی هستیم باید از ابتدای اجرای برنامه هفتم توسعه مصوب کنیم که ورودی به صندوق بازنشستگی باز شده و

تمام پرسنل و نیروهای اداری و اجرایی کشور چه به صورت رسمی، و چه به صورت پیمانی و قراردادی باید مشترک صندوق بازنشستگی بشوند.

معاون فنی و امور بیمه‌ای صندوق بازنشستگی کشوری افزود: اگر ما قائل به این هستیم که باید تحولی در صندوق‌های بازنشستگی اتفاق بیفتد و وابستگی آنها به بودجه عمومی دولت کاهش یابد، باید اصلاحات پارامتریک را انجام دهیم و همچنین زمینه ورود بیشتر افراد به صندوق‌های بازنشستگی را مهیا کنیم.

انتهای پیام/

انتهای پیام/